Diumenge 18 (A) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 14,13-21): En aquell temps, havent sentit això, Jesús es retirà des d'allí en una barca a un lloc desert tot sol. I quan ho van sentir les multituds, el seguiren a peu des de les ciutats. I quan sortia, veié una gran multitud, i se'n compadí i curà els seus malalts. Arribat el vespre, se li acostaren els deixebles, dient: «El lloc és desert i l'hora passada. Acomiada la gent perquè vagin als pobles i es comprin menjar». Però Jesús els digué: «No tenen necessitat d'anar-hi; doneu-los vosaltres de menjar». Ells li diuen: «No tenim aquí més que cinc pans i dos peixos». Ell diu: «Porteu-me'ls aquí». I havent ordenat que les multituds s'asseguessin damunt l'herba, prenent els cinc pans i els dos peixos, mirant cap al cel, digué la benedicció, i, partint-los, donà els pans als deixebles, i els deixebles a les multituds. I en menjaren tots, i quedaren saciats, i recolliren les sobres dels bocins: dotze coves plens. El nombre dels que menjaren fou de gairebé cinc mil homes, sense comptar les dones i els nens.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Porteu-me'ls aquí»

Fr. Roger J. LANDRY
(Hyannis, Massachusetts, Estats Units)

Avui, Jesús ens mostra fins a quin punt Ell desitja involucrar-nos en el seu treball de redempció. Ell, que ha creat el cel i la terra a partir del no res, podia —de la mateixa manera— fàcilment haver creat un gran banquet per tal de sadollar aquella multitud.

Però preferí fer el miracle tot partint de l'única cosa que els seus deixebles podien lliurar-li. «No tenim aquí més que cinc pans i dos peixos» (Mt 14,17), li digueren. «Porteu-me'ls aquí» (Mt 14,18), els respongué Jesús. I el Senyor va fer la multiplicació d'aquest modest recurs —ni tan sols suficient per a una família normal— per a alimentar a unes 5000 famílies.

El Senyor procedí així d'igual manera en la celebració de les noces de Canà. Ell, que creà tots els mars, podia fàcilment haver omplert amb el vi més selecte aquelles gerres de més de 100 litres, tot partint de zero. Novament, però, preferí involucrar les seves criatures en el miracle, tot fent que, en primer lloc, omplissin d'aigua els recipients.

I, el mateix principi, podem apreciar en la celebració de l'Eucaristia. Jesús no comença del no res, ni tampoc a partir de cereals o de raïms, sinó del pa i del vi, que ja incorporen en si mateixos el treball de les mans humanes.

El difunt Cardenal Francesc Xavier Nguyen van Thuan, presoner dels comunistes vietnamites des de 1975 fins al 1988, es preguntava com podria afavorir el Regne de Crist i preocupar-se del seu ramat mentre intentava sobreposar-se al brutal sofriment del seu aïllat confinament. I, tot assabentant-se del poc que podia fer des de la cel·la de la seva presó, pensà que, si més no, cada dia, podria oferir al Senyor els seus "cinc pans i dos peixos", i deixar que Déu fes la resta. I el Senyor multiplicà aquells petits esforços tot convertint-los en un testimoni que ha inspirat no solament els vietnamites, sinó tota l'Església.

Avui, el Senyor ens demana a nosaltres —els seus moderns deixebles— que "donem a la gent quelcom d'aliment" (cf. Mt 14,16). No importa que sigui poc o molt el que tinguem: donem-lo al Senyor i deixem que Ell continuï a partir d'això.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Només acostumava a caminar al capvespre, em passejava a la vora del mar, perquè així és com ordinàriament cerco un repòs després del meus treballs» (Sant Gregori Nazianzè)

- «La creació s'adreça envers el dissabte, cap al dia en què l'home i la creació entera participen en el descans de Déu, en la seva llibertat» (Benet XVI)

- «Així com Déu «acabà la seva obra el dia setè i, en aquest dia setè, reposà de tota l'obra que havia fet» (Gn 2,2), també la vida humana té el ritme del treball i el descans (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.184)